

kunstkritikk.no

Vem är rädd för brunt, grått och...eh, brunt?

Carnegie art award, Momentum 2004, Avgångsutställningen SKA 2004, abstrakt ekspresjonisme, heftig maleri, Bjarne Melgaard, Håkon Bleken, Charles Manson og mye mer...

av Tommy Olsson | 01.06.04

(utdrag)

That's it; bortsett från det är det nada och nix måleri på den stora mönstringen av nordisk samtidskonst. Det gör mig bara mer övertygad om att något med nödvändighet kommer att brisera vilken sekund som helst. Och det har inte bara med tekniken att göra. Det är något oroväckande med det jämna tonläget allt ligger i på Momentum i år; en viss ofrivillig melankoli som inte varit så framträdande tidigare. Det här är så klart inte rätt tillfälle att dröja kvar för länge vid det - igen; who am I to be critical? - men det är en påfallande jämn utställning. Inte på något sätt dålig, tvärtom, men Ole Mads Vevles' *But, what's it all about?* blir det enda som sticker ut distinkt med någon form av attack där allt annat blir balanserande farligt nära utslätning när det placeras i samma lokal. Det är i och för sig bara en kille som löper runt i skogen och skriker «Fuck you!», men det är ganska effektivt. Hade man bara placerat videon direkt vid ingången hade hela utställningen dramatiskt skiftat karaktär - nu har den gömts undan längst inne i ett hörn på övervåningen. Säkert oavsiktligt. Jo, jag vill tro det. Jag VILL tro det. Paranoian sitter i mig som en klo.

